

רַבִּי יְהוּדָה וּרַבִּי יוֹסֵי הֲוָיַּתְבִּי יוֹמָא חַד אֲפֻתָּחָא דְלֹוד.
אָמֵר רַבִּי יוֹסֵי לְרַבִּי יְהוּדָה, הֲא דְחַמִּינָן דִּיעָקָב
בָּרִיךְ לְבָנָיו, חַמִּינָן מִמָּה דְכַתִּיב, וַיְבָרֵךְ אֹתָם, אֲבָל אָז
בָּרְכָתָא דְלְהֹזָן. אָמֵר לֵיה, פָּלָא בָּרְכָאָן אַיְנוֹן דְבָרִיךְ לְהֹן.
בְּגָזָן, יְהוּדָה אַתָּה יוֹדוֹךְ אֲחִיךְ. דָּן יַדְין עָמוֹ. מַאֲשֶׁר
שְׁמַנָּה לְחָמוֹ. וּבָנָן בְּלָהָו.

אֲבָל מָה דְבָעֵי לְגָלִי לְזֹן לֹא גָלִי, דְבָעָא לְגָלָה לְהֹו
 אֶת הַקָּז. וְהָא אוּקְמוֹתָה, דְאִית קָז לִימִינָא, וְאִית
 קָז לְשִׁמְאָלָא, וּבָעָא לְגָלָה לְזֹן אֶת הַקָּז, בְּגַין
 לְאַסְתְּמָרָא (דף רלה ע"א) וְלְאַתְּדָבָאָה מַעֲרָלָה. וּמְאָן דְגָלִי לְזֹן
 אֲתִידָע וְאֲתִגָּלִי, עַד דְעַאלָו לְאַרְעָא קְדִישָׁא. אֲבָל מַלְיָן
 אַחֲרַנִּין לֹאוֹ אַיְנוֹן בְּאַתְּגָלִיָּא, וְסַתִּימָן אַיְנוֹן בְּאַוְרִיִּתָּא,
בְּהָאֵי פְּרִשְׁתָּא דִיעָקָב, וּבְאַיְנוֹן בָּרְכָאָן.

פָּתָח וְאָמֵר. רְאוּבֵן בְּכָרֵי אַתָּה כְּחֵי וְרָאשֵׁת אָוְנִי. מַאי
 קָא חַמָּא יְעָקָב לְמַפְתָּח בְּרְאוּבֵן, לִיפְתָּח בְּיְהוּדָה,
 דְאֵינוֹ קְדָמָה לְכָל מִשְׁרִיָּן, וְאֵינוֹ מַלְכָא, וְחַמִּינָן דָלָא
 בְּרְכִּיה וּסְלִיק בָּרְכָאָן מִגִּיה, עַד דְאַתָּא מִשָּׁה וְצָלִיחַ צְלָוָתָא
 עַלְיָה. פָּמָה דָאָת אָמֵר, (דברים לו) יְחִי רְאוּבֵן וְאֶל יָמוֹת.
 אֲבָל וְדָאִי בְּרְכִּיה, וּסְלִיקָא הָהוּא בָּרְכָתָא לְאַתְּרִיה. לְבָרָ
 נְשָׁה דְתֹהוֹה לֵיהֶ בָּר, בְּדַ מְטָא זְמִינָה לְאַסְתְּלִיקָא
 מַעַלְמָא, אַתָּא מַלְכָא עַלְיָה, אָמֵר, הֲא כָל מַמְוָנָא דִילִי,

לִיהוּ בַּידָּא דְמַלְפָא נָטֵר לְבָרָאי. כִּדְ חַמִּי מַלְפָא דְבָרִי
אתְחֹזִי, יַהֲבֵל לֵיה. כִּדְ יַעֲקֹב אָמֵר.

רָאוּבָן בְּכָרִי אַתָּה, רְחִימָא דְמַעַי אַבָּתָה, אָבָל בְּרָכָאָן
דַּיְלָךְ יִסְתַּלְקוּן בַּיָּדָא דְמַלְפָא קְדִישָׁא, עַד הַיְחִמִּי
בָּה, בְּגַין דְּאוֹלָת לְקַבֵּל אָפָּה וְגַוּ, פַּתְרָגּוּמוֹ: **רָאוּבָן**
בְּכָרִי אַתָּה וְגַוּ. רְבִי אַלְעֹזֶר פָּתָח וְאָמֵר, (יחזקאל לו) וַיֹּאמֶר
אַלְיְהֵבָא אֶל הַרוּחַ וְגַוּ. פְּמָה אַטִּימָנִין אַיְנוֹן בְּנֵי בְּשָׂא,
דְּלֹא יַדְעֵין וְלֹא מְשַׁגִּיחֵין בַּיקְרָא דְמַלְפָא, דְּהָא אַוְרִיִּתָּא
אַכְרִיוֹן עַלְיִהוּ בְּכָל יוֹמָא, וַיְלִית מֵאַנְצִיָּת אַוְדִינִיה
לְקַבְּלִיה. הָאֵי קָרָא קְשִׁיא, כִּיּוֹן דְכִתְיבַּ הַגְּבָא אֶל הַרוּחַ,
אַמְּמָא זְמָנָא אַחֲרָא הַגְּבָא בֵּן אָדָם וְאַמְּרָתָא אֶל הַרוּחַ.

אַלְאָ מִפְּאָן אָוְלִיפְנָא רְזָא דְחַכְמָתָא, תְּרֵין קִיִּימָנִין הַכָּא,
חַד לְאַתְעָרָא מִתְתָּא לְעַילָּא. דָּא לֹא מִתְעָרֵין
לְמִתְתָּא, לֹא מִתְעָרֵין לְעַילָּא, וּבְאַתְעָרָתָא דְלִתְתָּא אַתְעָרָ
לְעַילָּא. הַגְּבָא אֶל הַרוּחַ מִתְתָּא לְעַילָּא. הַגְּבָא בֵּן אָדָם
וְאַמְּרָתָא אֶל הַרוּחַ, מִעַילָּא לְמִתְתָּא.

דְּהָא אֲפִילָו לְעַילָּא, בְּאַתְעָרָתָא דְלִתְתָּא, נִקְיִיט הַהְוָא
עַלְּאָה מִעַלְּאָה מִפְּגַה. בְּגַ�וּ הָאֵי קָרָא, (יחזקאל לו) פָּה
אָמֵר ה' מִאָרְבָּע רוֹחוֹת בָּאֵי הַרוּחַ, מִאָרְבָּע רוֹחוֹת, דָא
דָּרוֹם וּמִזְרָח וּצְפָן וּמִעַרְבָּה, וְרוּחַ אַתִּיא מִמּוּעָרָב,
בְּאַתְּחִברָותָא דְאַלְיַין אַחֲרַגְיַין. כַּמָּא דָאַת אָמֵר, (במדבר כא)
כְּרוּחַ נְדִיבֵי הָעָם וְגַוּ.

וְמֵהֲכָא נְפָקִין רְוִיחִין וּבְשְׁמַתִּין לְבָנִי עַלְמָא לְאַצְטִירָא
בָּהָג. וּפְחִי, כְּמָא דָאָתָ אָמָר, (בראשית ב) וַיַּפְחַ
בָּאָפִיו בְּשְׁמַת חַיִים. תָּא חַזִּי, נְקִיט מְהֹאִי גִּיסָּא, וַיַּהַבֵּ
בְּגִיסָּא אַחֲרָא, וּעַל דָּא (קהלת א) כָּל הַגְּחָלִים הַוּלְכִים אֶל
הַיָּם וְהַיָּם אִינְגָּנוּ מַלְאָא. אַמְּמָא אִינְגָּנוּ מַלְאָא, בָּגִין דְּנִקְרִיט
וַיַּהַבֵּ, אָעֵיל וְאָפִיק.

רַבִּי אַלְעָזֶר שָׁאַיִל שְׁאַלְתָּא לְרַבִּי שְׁמֻעוֹן. אָמָר, הַוְאֵיל
וְקוֹדְשָׁא בָּרֵיךְ הוּא גָּלִי קְמִיה דְבָנִי נְשָׁא יְמוּתוֹן,
אַמְּמָא נְחִית בְּשְׁמַתִּין לְעַלְמָא, וְאַמְּמָא אַצְטָרֵיךְ לֵיה. אָמָר
לֵיה, שְׁאַלְתָּא דָא קְמִיְּהוּ דְרַבְּנָנוּ שְׁאַילּוּ כַּמָּה וּכַמָּה,
וְאוֹקְמוֹתָה. אֲבָל קוֹדְשָׁא בָּרֵיךְ הוּא יְהִיב בְּשְׁמַתִּין דְבַחְתִּין
לְהָאִי עַלְמָא, לְאַשְׁתָּמֹודָעָא יְקִרְיָה, וְנִקְרִיט לְזֹן לְבָתָר, אֵי
הַכִּי אַמְּמָא נְחִתָּו.

אַלְאָ, רְזֹא דָא, הַכִּי הוּא. פַּתְח וְאָמָר, (משל ח) שְׂתָה מִים
מְבֹרֶךְ וּבְזֹלִים מְתוּךְ בָּאָרֶךְ, הָא (ס' ע"א)
אוֹקִימָנָא. בּוֹר, אַתָּר דָלָא נְבִיעַ מְגַרְמִיה, וְאִימְתִּי נְבָעִין
הַפִּי מִיא, בְּשַׁעַתָּא דְאַשְׁתְּלִים בְּשְׁמַתָּא בְּהָאִי עַלְמָא, כִּד
סְלִקָּא לְהָוָא אַתָּר דָאַתְקָשֶׁר בְּיה, כְּדִין הוּא שְׁלִים, מִכְלָ
סְטְרִין מְתַפָּא וּמְעִילָא. (ס"א ומכל סטרין).

וּכְדָ בְּשְׁמַתָּא סְלִקָּא, כְּדִין אַתְעַר תִּיאּוּבָתָא דְנוֹקְבָא
לְגַבִּי דְכוּרָא, וּכְדִין נְבָעִין מִיא מְתַפָּא לְעִילָא.

ובור, אתה ביד באר, מײַן נבייעאן. וכדיין אתה ברותא
ויחוּדָא (נ"א ויסודה) ותיאוּבָתָא ורעוֹא אֲשֶׁרֶת. (להא) דהא
בגשְׂמַתָּא דצְדִיקָא אֲשֶׁתְּלִים הַהוּא אַתָּר, וְאַתָּעֶר
חַבִּיבָתָא וְרַעֲוָתָא לְעֵילָא, וְאַתְּחַבֵּר כְּחָד.

ראובן בְּכָרֵי אַתָּה, הַכִּי הַוָּא וְדָאִי, טֶפֶה קְדֻמָּה דִּיעָקָב
הַוָּה, וְרַעֲוָתִיה בְּאַתָּר אַחֲרָא הַוָּה כִּמֵּה דְּאַתָּמָר.
תָּא חִזִּי, רַאוּבָן וּבְלָהו שְׁבָטִין תְּרִיסָר, בְּלָהו אַתְּאַחֲדָן
בְּשִׁכְינָתָא, וּכְדָם יַעֲקָב לְשִׁכְינָתָא עַל גִּבְּיה, קָרָא
לְבָנוֹי תְּרִיסָר לְאַתְּחַבְּרָא בָּה.

וְתָא חִזִּי, עַרְסָא שְׁלִימַתָּא לֹא אֲשֶׁרֶת מִן יוֹמָא דְּאַתָּבָרִ
עַלְמָא, כְּהַיָּא שְׁעַתָּא דְּבָעָא (דף רלה ע"ב) יַעֲקָב
לְאַסְתָּלָקָא מַעַלְמָא, אַבְרָהָם מִימִינָה, יִצְחָק מִשְׁמָאלָה,
יַעֲקָב הַוָּה שְׁכִיב בֵּיןֵיהו, שִׁכְינָתָא קְמִיה. כִּיוֹן דְּחָמָא
יַעֲקָב כֵּה, קָרָא לְבָנוֹי, וְאַחֲדִיד לוֹן סְחָרְגִּיה דְּשִׁכְינָתָא,
וְסִידָר לוֹן בְּסְדִירָא שְׁלִים.

מִנָּא לוֹן דִּסְדִּיר לוֹן סְחָרְגִּיה דְּשִׁכְינָתָא, דְּכַתִּיב הַאָסְפוֹ,
וכדיין אֲשֶׁרֶת תִּמְןָן שְׁלִימָו דְּכָלָא, וכִּמֵּה רַתִּיכִין
עַלְאַיִן סְחָרְבִּיהו. פַּתְחִי וְאָמָרִי, (דברי הימים א' בט) לְךָ ה'
הַגְּדוֹלָה וְהַגְּבוּרָה וְגו', כִּדִין אַתְּפִנִישׁ שְׁמָשָׁא לְגִבְּיה
דִּסְיָהָרָא, וְאַתְּקָרִיב מְזֻרָח בְּמַעַרְבָּה. הַדָּא הַוָּא דְּכַתִּיב
וְיִאּוֹסֵף רְגָלָיו אֶל הַמְּטָה, וְאַתְּגָהֵיר סִירָא, וְאֲשֶׁרֶת

בשלימוף. וכדיין וְדָא **תַּגִּיבָּן,** יַעֲקֹב אָבִינוּ לֹא מִת. **כִּיוֹן** דְּחַמָּא יַעֲקֹב (ס"א סדורא) סְטַרָּא שְׁלִים, מה דלא אשתחח ה'כ' **לֶבר בְּשָׁ אַחֲרָא,** חד', ושבח ליה לקונדשא בריך ה'נוּא, נפתח ובריך לבנוי, כל חד וחדר בדקא יאות ליה.

רַבֵּי יוֹסֵי וְרַבֵּי יִיָּסָא הוּא אַזְלִי בָּאַרְחָא. אמר רבבי ייָסָא **הָא וְדָא תַּגִּיבָּן,** כל בנוי דיעקב אתקנו בסדורא **שְׁלִים,** וatabrako כל חד וחדר בדקא יאות ליה, מי' קא ג'מא בהאי קרא, דכתיב, מאשר שמנה לחמו וגוו'. אמר ליה, לא ידענא, בגין דלא שמנה ביה מביצינא קדיישא, אלא אתה ואנא גיזיל לגב' בוצינא קדיישא. אַזְלִי, כד מטו לגב' דרבבי שמעון, אמרו מלא ושהילו שאילתא. אמר לוֹן, וְדָא רֹזָא דחכמתא הוּא.

פָּתָח וְאָמַר, (שופטים ח) **אֲשֶׁר יִשְׁבֵּ לְחוֹף יָמִים וְעַל מִפְרָץ** ישפון, אמא יתיב תפן. אלא מאן דיתיב בשפתא **דִּימָא,** אשתחמש בתפנוקי עלמא. (הכא אשר דא פתחא עלאה דעתיך ס"א דעתך) **כד אַתְּבָרְכָא לְאַרְקָא בְּרַכָּא נְבָלָם.** ס"א והכא סמה להאי קרא, מאשר, שמנה לפתחא עלאה דמתמן אטרקו ברכאן לעלמא) והאי פתחא אשתחמודע תדריך ברכאן לעלמא ואקרוי אשר, וְדָא הוּא עמוידא מאיינון דקאים עלמא עלייהו.

וההוא אחר דאקרי לחים עוגני, מההוא אחר אתקין

(זהו). **הַזָּהָר** הוא דכתיב מאשר שמנה לחמו, מה דהוה לחמא דמספנא, אתהדר לחם (עוני) פנג (שמנח). בגין דאריך וארכמי ביה ברכאנ ותפנוקין, וסופה דקרא אוכח, והוא יתנו מעדרני מלך. מאן מלך, היא כנסת ישראל, דמנה אתון בתפנוקי עלמא. ודא יהיב להאי מלך כל ברכאנ, כל חידו וכל טיבוג. הוא יהיב ומפה נפקי. אמרו, א' לא אתינא לעלמא, אלא למנדע דא, טוב לנו.

ראובן בוכרא דיעקב היה, אמר רבי חייא, לייה הויה אתה חזוי כלל, ואת עבר מינה כלל, ואת יהיב מלכו ליהודה, בכירותא ל יוסף, כהונתה ללוי. **הַזָּהָר** הוא דכתיב, פחו כמיים אל תותר, לא תשתחאר בהו. ומה אמר חי וראשית אונני, הכא ברכיה ופקדיה לקידשא בריך הוא.

לרחימא דמלפֿא, (דבעא מן מלבא למעבר בה טיבו) נ"א דהוה ליה בריה והויה בעי דמלבא יעבד ליה טיבו) **יומא** חד עבר בריה בשוקא, אמר למלפֿא, דא הוא ברוי, ודא רחימא דנפשא. שמע מלפֿא, וידע דהא שאיל על בריה. פה יעקב אמר, **ראובן** בכורי אתה חי וגוי, הכא פקדיה למלפֿא.

פחו כמיים אל תותר, הכא אמר מה דاعتער ליה, שלא אשתחאר (לייה) בארעא, ושדי ליה לבר מארעא.

לקבל דא, חד ממנה (תחומא) מסטרא דמשפנא לעילא, די
ממא פחות ידא דמייכאל, ואמרי לה תהות ידא
דגבריאל. ומיכאל הווא רישא בכל אחר מסטרא
דחס"ד, וגבריאל מסטרא דשלא דגבור"ה. (הושע יב)
ויהודה עד רד עם אל, סטר גבורה, כי דינה אקרי,
וסמיך ליה ראובן, אף על גב דמלכו היה דיהודה, ראובן
סמייך לקבלי הות.

אמר רבי שמעון, זמיגין אינון בני ראובן, לאגחא
תרין קרבין בגו ארעה. תא חזי, פתיב כחי,
בגולותא דמצרים. וראשית אובי, דאינון הו קדמאיין
לגבוי אוחהון לקרבא. יתר שיאת, לגולותא דأشור,
דמתמן גלו בני גד ובני ראובן קדמאי מבלחו, וסבלי
כמה בישין, וכמה עבויין סבלו, ולא תבו עד פען.

ויתר עז, לומנא דמלךא משיחא יתער בעלמא, אינון
יפקון ויגחון קרבין בעלמא, וינצחון, ויתקפון על
עממייא. ובני עולם אידחלון מביהו וירחתון קמייהו, (דף
רלו ע"א) ויחשיבו לאתגברא במלכותא, ולא ישתאرون בה.
הדא הווא דכתיב פחו כמים אל תוטר, מי טעם לא
ישתאرون בה, ואפלו בסטרא חד בעלמא, בגין כי
עלית משכבי אביך. זמיגין לאעלא ולאגחא קרבין בגו
ארעה קדיישא, משכבי אביך דיקא, זו ירושלים.

תא חזי, באָרבע טרי עַלְמָא, אַתְבָּדְרוּ בְּנֵי רָאוֹבֶן
בְּגִלוֹתָא, לְקַבֵּלְיהוֹן דְּכָל יִשְׂרָאֵל, דְּאַתְגָּלוּ בְּגִלוֹתָא
אָרְבָּע זָמְגִין באָרְבָּע טרי עַלְמָא. הַדָּא הוּא דְכַתִּיב, פְּחִי
חד, וְרָאשִׁית אָנוֹי תְּרִי, יִתְרַ שָׁאת תִּלְתָּ, וַיִּתְרַ עֲזָן
אָרְבָּעָה. בְּגַוּנָא דָא זָמְגִין אַינְיָן לְאַגְּחָא קָרְבָּא באָרְבָּע
טָרִי עַלְמָא, וְלִמְשְׁלַט בְּקַרְבֵּיָהוּ עַל כָּלָא, וַיַּנְצְּחָוּ
עַמְמִין סְגִיאָין, וַיִּשְׁלַטּוּן עַלְיִיהוּ:

פְּחוֹז כְּמִים אֶל תּוֹתֶר כִּי עַלְיתַ מִשְׁכְּבֵי אָבִיךְ, הַכָּא
אַתְרָמִיו עַל הַרְהֹרָא קְדֻמָּה דְהֹהָה לֵיהֶ לִיעָקָב.
בְּהָאֵי טֶפֶה קְדֻמָּה בְּרַחֵל, דְאַלְמָלָא הַרְהֹרָא דְהֹהָה
טֶפֶה הֹהָה בְּאַתְרָה, אַשְׁתָּאָרְ רָאוֹבֶן בְּכָלָא. אֶבְלָ פְּחוֹז כְּמִים
אֶל תּוֹתֶר כִּי עַלְיתַ מִשְׁכְּבֵי אָבִיךְ, עַלְיתַ, בְּהַרְהֹרָא
אַחֲרָא, אוֹ חִלְלָת וְגוֹ.

דָּבָר אַחֲרָ, פְּחוֹז כְּמִים אֶל תּוֹתֶר, דְהָא כְּדָ יַגְהָוּן קָרְבָּא
בְּנֵי רָאוֹבֶן בְּעַלְמָא, וַיַּנְצְּחָוּן עַמְמִין סְגִיאָין, לֹא
יִשְׂתָּאָרְוּן בְּמַלְכוֹתָא, מַאי טַעַמָּא, כִּי עַלְיתַ מִשְׁכְּבֵי,
דְזָמִינִין לְאַגְּחָא קָרְבָּא באָרְעָא קְהִישָּׁא דִיְקָא, דְכַתִּיב
כִּי עַלְיתַ מִשְׁכְּבֵי אָבִיךְ (ס"א דָא יְרוּשָׁלָם. מִשְׁכְּבֵי), מִשְׁכָּב מִבְּعִי
לֵיהֶ. אֶלָּא, אָבִיךְ דָא יְשָׂרָאֵל סְבָא, מִשְׁכְּבֵי אָבִיךְ וְלֹא
מִשְׁכָּב, בְּגַיְן דָהָא בְּתְרִי זָמִינִי אַתְבָּנִי יְרוּשָׁלָם, וְתַלְיִתְהָא
לְזָמְנָא דְמַלְכָא מִשְׁיחָא. וְעַל דָא מִשְׁכְּבֵי אָבִיךְ. וְהַכָּא

**אתגָלֵיָה בְּרָכָה, וְמַאי דְהֹהָה בְּהַהְוָא זְמָנָא, וְמַאי דְהֹהָה
כִּד עַלְוָו יִשְׂרָאֵל לְאָרֶץ, וְמַה דִּיהָא בְּזָמָנָא דְמַלְכָא
מִשְׁיחָה בְּעֻזְבָּדָא דְרָאוּבָן:**

שְׁמַעוֹן וְלוֹי אֲחִים, אמר רבי יצחק, הַכָּא אֶחָיד לֹזֶן
בְּסְטָרָא שְׁמַאלָא דְשְׁכִינָתָא. דְחַמָּא עֲזַבְדִּין
דְדִינָא קְשִׁיא, דְלֹא יְכַיל עַלְמָא לְמַסְבֵּל. אמר רבי יוסי,
ברְכַתָּא דְלָהּוֹן אָן הֵיא. אמר רבי יצחק, שְׁמַעוֹן לֹא
אֲתַחֲזֵי לְהָאֵי, דְחַמָּא לֵיה כְּמָה עֲזַבְדִּין בִּישִׁין. וְלוֹי דָאַתִּי
מִסְטָרָא דְדִינָא קְשִׁיא, וּבְרְכַתָּא לֹא תָלֵיא בֵּיה. וְאַפִּילּוּ
כִּד אָתָא מְשָׁה, לֹא תָלֵי בְּרְכַתָּה בֵּיה. דְכַתִּיב, (דברים לג)
בָּרָךְ הֵי חִילּוּ וְפָועֵל יְדֵיו תְּרֵצָה, בְּקוּדָשָׁא בְּרוּךְ הוּא
תְּלִיָּה.

תָא חִזֵּי, כְּתִיב, (תהלים כד) זֶה הַיִם גָדוֹל וְרַחֲבָ יָדִים שֶׁם
רַמְשׁ וְאֵין מִסְפֵּר חִיּוֹת קְטָנוֹת עִם גְדוֹלוֹת. זֶה הַיִם
גָדוֹל, דָא שְׁכִינָתָא דְקִיּוֹמָא עַלְיהָ דִיעָקָב כִּד בְּעָא
לְאַסְתָּלָקָא מַעַלְמָא. וְרַחֲבָ יָדִים, דָהָא כָּל עַלְמָא אַמְלִי
וְאֲשָׁתְלִים וְאֲתַצְמָצִים תִּמְןָן. שֶׁם רַמְשׁ וְאֵין מִסְפֵּר, דְכֹמָה
מַלְאָכִי עַלְאֵי וּקְדִישָׁא אֲשָׁתְכָחוּ תִּמְןָן. חִיּוֹת קְטָנוֹת עִם
גְדוֹלוֹת, אֵילֵין אִינּוֹן יְיָב שְׁבָטִין, בְּנוֹי דִיעָקָב, דְאֲשָׁתְכָחוּ
בְּהָוֹן בְּשָׁלִימָו. חַד אַיְלָה, וְחַד זָאֵב, וְחַד אַרְיָה, וְחַד טָלָה.
אמֶר רַבִּי יצחק, אַרְיָה חַד, וְטָלָה חַד, חַד זָאֵב, וְחַד גָּדי,
וְכַן בְּלָהָו, לְאֲשָׁתְכָחָא חִיּוֹת קְטָנוֹת עִם גְדוֹלוֹת.

רַבִּי יְהוֹדָה אמר, **כֹּלֶה שְׁפֵיר.** אבל יהודת אריה, שמעון שור, והא אוקמונה חביריא דהו משביגין דא לקביל דא, דא מימינא, ודא משמאלא. לתרא דעוזבדי בישין, אמרו נציר אקונין דאריה בקופטיה, ויסטפל בדא וידחל מגיה, כד שמעון שור, יהודת אריה. שמעון לא זכה לברכאנ, אלא טפל לייה משה ביהודה. כתיב הכא (דברים ל) **שְׁמֻעָה** קול יהודת, וכתיב ה там (בראשית כט) **כִּי שְׁמֻעָה** כו **שְׁנִוָּה** אֲנָכִי. אמר רבינו יהודת, שמעון ולווי, אבוחוון סליק לוון למשה. אמר לייה רבינו יוסי, מאי טעם אבוחוון סליק לוון למשה. אמר לייה, אף אבן גסליק לייה לבוצינא קדיישא עלאה. אתו שאלו לייה לרבי שמעון. אמר, כמה חביבין מלין. אטפח בידוי ובכח, אמר מאן יגלי לך מהימנא קדיישא, אסתלקת בחיך על בני נשא, אסתלקת במותה, ואסתלים דיויקבה. מפתחן דמאך אתמסרו בידך. תדר.

תא חזי, יעקב היה לייח ארבע בшин, ואולד בדין מפלחו, (דף רלו ע"ב) ואסתליך (נ"א ואשתלים) בנשו. בעא יעקב לאסתליך, שכינתא קיימי עלי, בעא לברוכי לאליין, ולא יכילה, מקמי שכינתא דדחיל. אמר, היך עביד, דהא תרוויהו מסטרא דдинא קשייא קא

אתניין. אֵי אַתְקִיף בְשִׁכְנַתָּא לֹא יַכְלֵנָא, דָהָא אַרְבע
בְשִׁין הוּו לֵי, וְאַשְׁתַלְמַדָּא בְהֻן. אֶלָא אַסְלָק לוֹן לְמַארִי
דְבִיתָא, דָהָא (ביה) בִיתָא בְרֻוּתִיה קִיְמָא, וַמָּה דְבָעֵי
יַעֲבִיד.

כֵּה יַעֲקֹב אָמַר, חַוְלָקִין דְגַשְׁין וְבָנִין הָא גְּסִבִּת בְּהָאִ
עַלְמָא, וְאַשְׁתַלְמַדָּא, הַיְךֿ אַתְקִיף בְמַטְרוֹגִינִיתָא יַתִיר,
אֶלָא אַסְלָק מְלִין לְמַארִי מַטְרוֹגִינִיתָא, וְהָוָא יַעֲבִיד מָה
דְבָעֵי, וְלֹא יַדְחַל.

תָא חִזֵּי, מָה כְתִיב, (דברים ל) וּזְאת הַבָּרְכָה אֲשֶׁר בָּרָךְ
מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים, מַארִיה דְבִיתָא, מַארִיה
דְמַטְרוֹגִינִיתָא. כִּמָה דְכִתִיב, (במדבר ל) אִישָׁה יַקְיָמֶנוּ וְאִישָׁה
יַפְרֹגֶג. דָהָא (במדבר ז) כְלַת מֹשֶׁה כְתִיב. וְעַל דָא, מֹשֶׁה בְּרִיךְ
מִאן דְבָעָא וְלֹא דְחִיל, כְדֹא קִימַנָא. וּבָגִין כֵּה אָמַר
יַעֲקֹב, הָא חַמְבִין דְבָנִי אַלְיִן בְּסִטְרָא דְדִינָא קַשְׁיא, (לייה)
יִתְהִי מַארִיה דְבִיתָא וַיַּבְרֶךְ לוֹן.

מֹשֶׁה וְדָאִי אִישׁ הָאֱלֹהִים הִיא, וְרֻוּתִיה עַבִּיד בְּבִיתִיה,
פְּמָא דָאַת אָמַר אִישָׁה יַקְיָמֶנוּ. הַדָּא הוּא דְכִתִיב,
(במדבר י) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קַוְמָה הַה. וְאִישָׁה יַפְרֹגֶג. הַדָּא הוּא
דְכִתִיב, (במדבר י) וּבְנָהָה יָמַר שׂוֹבֵה הַה. וְדָאִי רֻוּתִיה עַבִּיד
מַארִיה דְבִיתָא וְלִית דִימְחֵי בִּידֵיה. כְבָר נִשְׁגַגֵּר עַל
אֲגַתִתִיה, וְעַבְדָא רֻוּתִיה. וְעַל דָא יַעֲקֹב אָפַע עַל גַב

זהו אחד באילנא דח'י, לא הוּא מאריך ביתה, אלא לתפה, משה הוּא לעילא, בגין מה סליק לוּן למאירה ביתה:

בסודם אל תבא נפשי וגוי, רבינו אבא פתח ואמר, (תהלים ט) סוד יי' ליראיו וגוי. סוד יי' ליראיו, רוזא עלאה דאוריתא, לא יהיב קודשא בריך הוא אלא לעינון דחלין חטאה. ומאן דайнון דחלין חטאה, אתגלי לוּן רוזא עלאה דאוריתא. ומאן איהו רוזא עלאה דאוריתא, הוּא אימא דא את קיימת קדישא, ואקריא סוד יי' ברית קדש.

שמעון ולוי, אטרחו גרמייהו על האי סוד, בנישי שכם, דיגזון גרמייהו ויקבלוי עלון האי סוד. וקרו אסחד, במרמה.תו בעובדא דזמרי בן סלוא, דפסל האי סוד. ויעקב אמר בסודם אל תבא נפשי. Mai נפשי. דא נפשא דעתאלת ועתה חדת בברית עלאה לעילא, ואקריא נפש צרווא דח'י.

בקהלים אל תהדר בבודה. הא איקמונה, פמא דעת אמר, (במדבר טז) ויקהל עליהם קרה. אל תהדר בבודה, דא כבוד ישראל סתם. ועל דא לא בריך לוּן אבוחון, בגין דסליק לוּן למשה. רבינו חייא אמר, מהני קרא (חסר) (ובגבייה) (ס"א משמע) דלא אתה אחד דא בדא, ואctrיך ה'כ'.

וְעַל דָא אֵית בֵיה פָלא, וְלִית לְךָ דָרא בְעַלְמָא, דָלא
בְּחַתָא דִינָא דְלהוֹן לְקַטְרָגָא בְעַלְמָא וְאַסְגִיאוֹ מְהֻדָרי עַל
פְּתַחְיָהוּ דְבָגִי נְשָׂא, הָא לְךָ פָלא. (ס"א הָא לְקַבֵּל הָא):
יְהוָה אַתָּה יְדֹוק אֲחִיך יְהָה בְעַרְף אֲוַיבִיך וְגוֹ). רַבִי
יְוֹסֵי פְתַח, (תְּהִלִים קד) עַשָּׂה יְרֵחָ לְמַוְעָדִים וְגוֹ).
עַשָּׂה יְרֵחָ בְגַיִן לְקַדְשָׁא בֵיה רִיש יְרֵחַין, וַרִיש שְׁתִין.
וְלֹעֲלִמִין סִיחָרָא לְאַנְהִיר אֶלְאָ מְשִׁמְשָׁא, וְכֵד שְׁמִשָא
שְׁלִיט, סִיחָרָא לְאַשְׁלִיטָא. כֵד אַתְכַנֵּיש שְׁמִשָא, כֵדֵין
סִיחָרָא שְׁלִיטָא, וְלִית חַוְשָׁבָן לְסִיחָרָא אֶלְאָ כֵד אַתְכַנֵּיש
שְׁמִשָא.

וְתַרְנוּיִיתָו עַבְדָ קָוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַנְהָרָא. הָדָא הוּא
דְכַתִּיב, (בראשית א) וַיִּתְנַعַם אֱלֹהִים בְּרִקְיעָ
הַשָּׁמְמִים לְהַאֲיר עַל הָאָרֶץ וְגוֹ). וְהִיוּ לְאַוְתּוֹת, אֶלְיִזְרָעֵל
שְׁבָתוֹת, דְכַתִּיב, (שמות לא) כִי אָוֹת הִיא. וְלַמְוֹעָדִים, אֶינּוֹן
יּוֹמִין טְבִין. וְלִיְמִים, אֶלְיִזְרָעֵל יְרֵחַין. וְלִשְׁגִים, אֶלְיִזְרָעֵל
רִישֵי שְׁבִין. דְלֹהוֹן אֹמֹmot הָעוֹלָם עַבְדֵיִן חַשְׁבָן לְשְׁמִשָא,
וִיְשָׁרָאֵל לְסִיחָרָא.

וְאֶזְלָא הָא, כִי הָא דָאמַר רַבִי אַלְעֹזֶר, פְתַחְיָה, (ישעיה ט)
הַרְבִּית הָגּוֹי לֹו הַגְּדַלָת הַשְׁמָחָה. הַרְבִּית הָגּוֹי,
אֶלְיִזְרָעֵל, דְכַתִּיב בָהו (דברים ד) כִי מֵי גּוֹי גָדוֹל. וְכַתִּיב,
(דברי הימים א יז) גּוֹי אֶחָד בָאָרֶץ. לֹו, בְגִינִיה. הַגְּדַלָת הַשְׁמָחָה

(מפניו), דא סיחרא, דאתרביאת בנהורא בגיניהון דישראל. אוניות העולם לשמשא, וישראל לסיחרא, הי מביהו עדיף. ודאי סיחרא (דף רלו ע"א) לעילא, ושמשא דאוניות העולם, תחות האי סיחרא הוא, וההוא שמשא מהאי (ס"א טרא) סיחרא נהיר.

חמי מה בין ישראל, להו. ישראל אחידו בסיחרא, ואשתלשו בשמשא עלאה, וattachדו באתר (פיה) (ס"א דנHIR לשמשא) דנHIR משמשא עלאה, ומתקבון בית, דכתיב, (דברים י) ואתם הדבקים בי אלהיכם חיים כלכם היום.

יהודה אתה וגוי. רבינו שמעון אמר, מלכו ליהודה אתקיים, והינו אמרין, מאי דכתיב, (בראשית ט) הפעם אומרת ה', בגין דאיهو ربיעאה, אומרת את ה', בגין דאיهو רגלא ربיעאה לכרטיס. יה"ו, דא רישימא דשמעה עלאה, ובמה אשתלים, בה"א (ס"א בדליך), והינו ה"א בתראה דשמע קדיشا. שמע קדיشا שלים באתיו, וקשר דאחד לאון, על דא יודוק אחיך, המלכו לך אתהייא לאתקיימה ודאי. (הושע יב) ויהודה עד רד עם אל ועם קדושים נאמן, מאן קדושים, אלין קדושים עליגין, דבלחו אונן לגבייה, ושוויה נאמן, בגין זה הוא קדמא בכולא, הוא מלכא על כלא.

רַבִּי שְׁמֻעוֹן פָּתַח וַיֹּאמֶר, (תהילים מה) **כָּל כְּבוֹדָה בַּת מֶלֶךְ** פִּנְימָה. **כָּל כְּבוֹדָה,** דָא כְּנַסְתֵּי יִשְׂרָאֵל, כְּבוֹדָה, בְּגִין דָא יהוָה כְּבוֹד, דָא עַל דָא, דָא דְכָר, וְדָא נוֹקְבָא (ס"א דא נוֹקְבָא), וְאַתְקָרֵי כְּבוֹדָה. **בַּת מֶלֶךְ**, הַיִנּוּ בַת שְׁבָע, בַת קָול דָא יהוָה קָול גָדוֹל, וְהָאֵי מֶלֶךְ עַלְאהָ הָיוֹא. **פִּנְימָה,** בְּגִין דָאית מֶלֶךְ דָלָאו אֲיהוָה לְגוּ פְּוּוֹתִיהָ, וְהָאֵי כְּבוֹדָה בַת מֶלֶךְ.

מִמְשְׁבָצּוֹת זָהָב לְבִוְשָׁה, בְּגִין דָא תְלַבְשָׁת וְאַתְאַחֲדָת בְּגִבּוֹרָתָא עַלְאהָ, וְהָאֵי, אוֹף נִמְיָה מֶלֶךְ אָקְרֵי, וּבְגִינָה קִיְמָא אָרְעָא. אִימְתֵי, בְשַׁעַתָּא דָא תְאַחֲדָת בְּמִשְׁפְט. כְּמָא דָא תְאַמֵּר, (משלי בט) מֶלֶךְ בְּמִשְׁפְט יַעֲמִיד אָרְצָה. וְדָא קְרִיבָן מֶלֶכְוּ דְשָׁמְיָא, וִיהוֹדָה אַתְאַחֲדָה בָה, וִירִית מִלְכָוֹתָא דְבָאָרָעָא.

רַבִּי (אבא) **יְהוֹדָה** ו**רַבִּי יִצְחָק** הָיוּ קָאָזְלִי בְּאֶרְחָא. אמר רבי **יִצְחָק**, נִפְתָח בְמַלְיִי דְאֹורְדִיתָא וְגִיזִיל. פָתַח רַבִּי **יִצְחָק** וַיֹּאמֶר, (בראשית ג) וַיִּגְרַשׁ אֶת הָאָדָם וַיִּשְׁכַן מִקְדָּם לְגַן עַדּוֹ וְגַוּ. הָאֵי קָרָא אָוּקְמוֹתָה חֶבְרִיָּא. אָבָל וַיִּגְרַשׁ, סְפִירָה נִשְׁׁדָגְרִישׁ לְאַגְתָתִיהָ, אֶת הָאָדָם דִיִּקָא.

תָא חִזֵּי, רֹזֵא דְמַלָּה, אָדָם בְמָה דְחַטָּא אַתְפֵס, וְגָרִים מֹתָא לֵיה וְלִכְלֵל עַלְמָא, וְגָרִים לְהַהְוָא אַילְגָא דְחַטָּא בֵיה תִּירּוֹכִין, לְאַתְרָכָא בֵיה, וְלְאַתְרָכָא בְבָנוֹי